

van de gouverneur van 13 maart 1765 te vinden. Uit de geheime brief van 31 maart 1765 uit Colombo bleek dat deze troepen veilig waren aangekomen. Hoewel de veldtocht toen reeds was afgelopen, kwamen ze toch goed van pas. Het schip Rotterdam kwam bij het schrijven van deze huidige brief aan met briefjes van het bestuur te Jagannathpur en Bimlipatam van 18 juli en 8 augustus 1765 bij 497 pakken diverse textiel. Tot grote ergernis bracht dit schip ook het bericht [fol. 204] van de schandelijke desertie van de gewezen gouverneur Christiaan van Teylingen met de schipper Pieter Matthijs Joele en boekhouder Philippus Hasz. Dit bleek uit de papieren die de provisionele gezagvoerder van de Rotterdam Pieter Labaan aan de Gouverneur-Generaal heeft overhandigd, waaronder twee brieven door het bestuur te Madras aan de gezaghebbende officier op de Rotterdam en twee verklaringen ten overstaan van de beëdigde scriba te Pulicat, de ene door opperstuurman Labaan en de andere door de onderstuurman en de twee derdewaaks. Ze zijn in authentieke kopie met een op bevel van de Gouverneur-Generaal opgesteld verslag bijgevoegd. Dit vermeldt dat de Rotterdam op 28 mei 1765 van de rede van Nagapattinam is vertrokken, nadat eerst de loods Michiel Kindt en 's nachts om elf uur schipper Joele met verscheidene moslims en Malabaren aan boord waren gekomen. Toen in de nacht de boot behorende bij het schip met matroos Josua van Remmestre werd vermist, besloot men om 's morgens Sadras aan te doen. [fol. 205] Maar die boot is niet meer gevonden, daar het schip door de stroom voorbij Sadras is gedreven, waarop is besloten naar Madras door te zeilen, met de bedoeling, naar de getuigen meenden, om de boot toch nog op te sporen. Schipper Joele verzekerde de loods Kindt dat hij alle verantwoording voor het zeilen naar Madras zou dragen. Men was daar net aangekomen of Christiaan van Teylingen verscheen en ging met Joele en boekhouder Hasz met een van de kust gekomen vaartuig naar de wal. Volgens de getuigen moet Van Teylingen, verkleed als moslim, te Nagapattinam aan boord zijn gegaan. Spoedig kwam de sloep Adriana Dorothea met twee gecommitteerde raadsleden en 53 militairen onder het bevel van twee luitenants uit Nagapattinam bij de Rotterdam aan. Ze werden aan boord gebracht. De twee raadsleden gingen aan land met het bevel niet te vertrekken. [fol. 206] De Rotterdam vertrok die dag niet, noch de volgende dag 31 mei 1765, hoewel Joele verklaarde dat hij wel wilde vertrekken.)

Intusschen hadden de Engelschen hunne scheepen met militie bemand en een derzelve de Middelsex ging regt agter het schip Rotterdam leggen, houdende den onderstuurman naar de wal willende gaan om ordre van de gecommitteerdens te halen, wyl 'er op een door Joele hen toegezondene briefje geen andwoord scheen terug te komen, aan, waarop gemelde schipper naar dat schip ging (volgens zeggen) om reeden van zulk een gedoente te vragen. Zijnde hij bij den Engelschman niet aan boord, of gemelde stuurman wierd onder convooy van een officier teruggezonden, krijgende de twee op 't schip zijnde lieutenants militair onderwijlen ook een ordonnantie van meergemelde gecommitteerdens om met de soldaten weder in hun sloep over te gaan. Dat ook zoodra niet geschied was, of Joele kwam met den Engelschen capitain en nog twee officieren van dien kiel terug, zeggende dat hun schip door den Gouverneur en de Raad te Madras g'arresteerd was voor de daarin zijnde goederen van Van Teijlingen en dat dezelve goedschiks moesten gelost worden, zo men daartoe niet met geweld wilde genootsaakt worden. En wyl de relatanten naar die dreigementen niet wilden luysteren, gingen die officieren uitterlijk zeer verstoord met hunnen schipper weder weg met bevel om tot 's anderen daags te blijven leggen. Maar deze waren maar even van boord toen 'er verscheyde vaartuygen met gewapende Engelsche militie en zeevarende op zij kwaamen, welke 't schip eer 'er in voorzien konde worden enterden en zig met geflankte bajonetten op het halver dek posteerden, wordende zij stuurlieden (die inmiddels gehoord hadden dat de gecommitteerdens ook aangehouden wierden), vervolgens nog al bij hun weigering persisterende van die goederen buyten ordre van meergemelde gecommitteerdens niet te zullen lossen, nevens den doctor en krankbezoeker naar 't Engels schip voormeld in arrest overgebragt. Dog den eersten maar tot den volgenden morgen van den 1^e juni, wanneer hij vroeg weder naar zijn bodem